„Gazeta Łomżyńska” 1923 r., numer 17

Ostrów-Mazowiecki.

Wystawy rolnicze są z jednej strony jakby popularną szkołą rolniczą, z drugiej zaś miejscem, gdzie może się zbliżyć wytwórca i spożywca, sprzedawca i kupujący. Rolę swoją na polu podniesienia kultury rolniczej znakomicie pojęło ostrowskie Okręgowe T-wo Rolnicze, urządzając w dniach 27, 28 i 29 września r. b. powiatową wystawę płodów ogrodniczych, drobiu i przemysłu ludowego.

Otwarcie wystawy nastąpiło w dniu 27 b. m. Przemówienia wygłosili Starosta Ostrowski p. Dąbrowski i viceprezes T-wa p. W. Zawistowski (…).

Objaśnień udzielał instruktor p. Stanisław Nehryng, który niezmordowaną pracą głównie przyczynił się do uświetnienia wystawy. (…)

Na szczególną uwagę zasługiwał stół drobnego rolnika p. Wójcika z Pólek, gm. Komorowo. Gospodarstwo jego zostało odznaczone I-szą nagrodą na konkursie gospodarstw wzorowych (…).

Za racjonalną hodowlę i staranne kurniki listy pochwalne otrzymali pp. Starościna Dąbrowska, Apolinary Rytel, Stefana Rudnicki i Brzóska.

W innych działach otrzymali listy pochwalne majątki: Zgorzałowo, Zalesie, Trynosy, Lubiejewo i Kalinowo, Kółko Rolnicze w Jasienicy i pp. Rzempołuch, Brzostkowa, Lasek, Zawistowski i Ostrowski.

Edward Wyrzykowski

(GŁ 1923/17)

KRONIKA.

15-go listopada odbył się w Wąsoszu pogrzeb zmarłego w Warszawie po długiej chorobie i kilku ciężkich operacjach proboszcza ks. dziekana Karpowicza. (…) Ogólna miłość i sympatja, jaka otaczała jeszcze za życia nieboszczyka, ujawniła się w szczerym, niekłamanym żalu na wieść o jego śmierci. (…) W ciągu swego 19-letniego zarządu parafią wąsoską dokonał dużo dobrego dla swych parafian, podtrzymując w nich podczas ciężkich dni niewoli ducha polskiego, zakładając Kółka Rolnicze, Sklep Współdzielczy, Kasę Pożyczkowo-Oszczędnościową. W czasie okupacji brał czynny udział w Pow. Komitecie Obywatelskim, szerzył oświatę, organizował pierwsze zaczątki naszego szkolnictwa.

(GŁ 1923/17)

W dniu 25 października r. b. z cymborjum ołtarza wielkiego w kościele Farnym w Łomży mieszk. m. Śniadowo, tut. powiatu, Feliks Zaremba skradł puszkę srebrną, po uprzednim wysypaniu komunikantów, wartości 150 000 000 mk. Po dokonaniu kradzieży Zaremba rozkręcił kielich i część zakopał na grzebalnym cmentarzu, a z drugą częścią został ujęty przez post. powiatu ostrowskiego Józefa Kondrackiego, będącego wypadkowo na cmentarzu. Puszkę w całości odebrano, a winnego odesłano do Sędziego Śledczego I rew. m. Łomży, który wsadził winnego do miejscowego więzienia.

Straszna zbrodnia.

W dniu 23 października r. b. zaalarmowano tut. Ekspozyturę Śledczą, że w folwarku Ludwikowo, gm. Drozdowo, należącym do Przybyłowskich, w lesistej miejscowości, półtora kilometra od wsi Poniaty, bandyci wymordowali rodzinę leśnika Antoniego Dzika.

Po przybyciu na miejsce mordu przedstawił się straszny obraz: w mieszkaniu leżało zamordowanych w bestjalski sposób 5 trupów: na jednym łóżku leżała żona Antoniego Dzika Katarzyna 35 lat z raną postrzałową w serce z zabitym 9 miesięcznym dzieckiem Edwardem, które ssało pierś matki. Dziecko zabite uderzeniem w główkę siekierą. Na drugim łóżku leżała zabita z potrzaskaną głową matka Antoniego – 70 lat, a na podłodze leżały trupy dwóch chłopców – Józefa 14 lat i Antoniego 12 lat. Odesłano do szpitala z potrzaskanemi głowami: Helenę 10 lat, Stanisławę 7 lat i Zofję 5 lat. Ta ostatnia w drodze do szpitala umarła. Indagowany Antoni Dzik zeznał, że około 2 godziny w nocy usłyszał strzał na dworze i zobaczył trzech osobników (…). Wystraszony Antoni Dzik schował się pod łóżko, myśląc, że bandyci nic złego kobietom i dzieciom nie zrobią. Ponieważ Antoni Dzik miał dostać spadek z Ameryki po zmarłym bracie w sumie 10 tysięcy dolarów (…), to bandyci przyszli takowe zrabować. (…) Siedząc pod łóżkiem, słyszał, jak dzieci krzyczały: „Tatusiu, ratuj”, sam, bojąc się o życie, nie wychodził z pod łóżka. Odchodząc zrabowali 350 000 mk. pieniędzy, karabin i srebrny zegarek.

Pozostali przy życiu syn Aleksander 13 lat i syn znajomej Antoniego Dzika Stanisław Szewczyk 13 lat, którzy spali razem w innemi w przyległem mieszkaniu, jak zeznali, w czasie napadu bandyckiego wymknęli się. Wierzchnie ubranie Antoniego Dzika było pobryzgane krwią, przyczem Dzik tłómaczył, że kiedy siedział pod łóżkiem, to po zamordowaniu żony został zroszony cieknącą obficie krwią.

Na początku zameldowanie Antoniego Dzika zdawało się prawdopodobnem (…) i Komendant Powiatowy Komisarz Jan Żurawicz, w porozumieniu z Kierownikiem tut. Ekspozytury Śledczej Aspirantem Janem Jarosińskim, przy pomocy dwóch kompanji tutejszego garnizonu, plutonu żandarmerji otoczono 40-to km. obszar leśny, gdzie przeprowadzono jak najskrupulatniejszą obławę (…). Przeprowadzona obława nie dała pożądanego rezultatu.

Na miejsce mordu zjechali Komendant okręgowy Podinspektor p. Chluski i Starosta pow. Łomżyńskiego p. Nazimek (…).

Przeprowadzone dalsze dochodzenia w tym kierunku dały nieoczekiwany rezultat. Matkobójcą, żonobójcą i dzieciobójcą okazał się sam Antoni Dzik, który po długich wahaniach przyznał się do winy, wskazując jako wspólnika zbrodni Franciszka Piechocińskiego, mieszkańca wsi Poniat, gm. Drozdowo (…).

Ustalono, że przyczyną tego bestjalskiego mordu była Helena Szewczyk, która służyła u Przybyłowskich, z powodu której niejednokrotnie Dzik bił swoją żonę, syn której ocalał.

Przy eskortowaniu Antoniego Dzika okoliczna ludność zebrała się i chciała zlinczować mordercę, przyczem uzbrojona w kije i kamienie pędziła za furmankami, odwożącemi morderców na przeciąg 2 kilometrów. Policji udało się wywieźć ich i przedstawić do dyspozycji Władz Sądowych.

Za wykrycie morderców Województwo Białostockie przeznaczyło do dyspozycji p. Starosty pow. Łomżyńskiego 5 000 000 mk. nagrody dla osób, które się przyczyniły do wykrycia tej zbrodni.

(GŁ 1923/17)

Pisarz Wydziału Hypotecznego przy Sądzie Okręgowym w Łomży ogłasza, że zostały otwarte postępowania spadkowe po:

1) Janie Cenzerze, współwłaścicielu majątku Szygi Stare, pow. makowski.

2) Stanisławie Kossakowskim, współwłaścicielu majątku Łojówek Nowy.

3) Wacławie Biedrzyckim, współwłaścicielu majątku Kołaki Strumienie Wietrzychowo.

1) Wawrzyńcu Mystkowkim, współwłaścicielu majątku Mystki Rzym, pow. mazowiecki.

2) Herszku Kociaku, współwłaścicielu majątku Kulesze Rokitnica.

1) Piotrze Krzyczkowskim, współwłaścicielu majątku Kolonje Zegrzyńskie, pow. pułtuski.

2) Helenie Kossakowskiej, współwłaścicielce nieruchomości Łomżą Nr 538.

OBWIESZCZENIA

- Sora Guta Krelensztejn – sprzedaż towarów galanteryjnych i spożywczych (egz. od 1907 r.); Kolno.
- Ick Żwawy – sprzedaż towarów galanteryjnych i spożywczych; Kolno, ul. Łomżyńska.

- Szejna Kitajewicz – sprzedaż cukrów i ciastek; Kolno.
- Aleksander Rydzewski – sklep spożywczy i wyszynk piwa; wieś Korzeniste gm. Mały Płock.
- Judka Borkowski – sprzedaż towarów kolonjlano-spożywczych (egz. od 1878 r.); Kolno, Rynek 36.
- Mojżesz Morgensztern – sprzedaż towarów kolonjlanych i galanteryjnych; Kolno, Rynek 43.
- Franciszek Wyrwas – sprzedaż pieczywa; Kolno, Rynek 39.
- Jan Okoński – hurtowy skład piwa; Kolno, Rynek 8.
- Fejga Minc – karczma z wyszynkiem wódek i piwa (egz. os 1888 r.); Kolno, ul. Rynek 188.
- Moszk Kurkiewicz – sprzedaż towarów galanteryjno – spożywczych i drożdży; Kolno.
- Abram Kajman – sprzedaż towarów kolonjalnych, galanteryjnych i żelaznych; Kolno, Rynek 19.
- Ryfka Suwalska – zakład restauracyjny z wyszynkiem wódek, wina i piwa (egz. od 1888 r.); Kolno, Rynek.
- Rejza Chludniewicz – sprzedaż wyrobów żelaznych (egz. od 1892 r.); Kolno, Rynek.
- Helena Olszewska – herbaciarnia i kawiarnia, sprzedaż i wyszynk piwa; Kolno, Rynek.
- Rochla Bartnowska – sklep spożywczy i drobna galanterja; Rutki, gm. Ruki Kossaki.
- Moszk Piekarewicz – sprzedaż pieczywa, herbaty i owoców; Kolno, Rynek 44.
- Ick Obrycki – sprzedaż towarów galanteryjnych i spożywczych (egz. od 1886 r.); Kolno, ul. Zabielska.
- Jankiel Orliński – sprzedaż towarów galanteryjno-spożywczych, zboża, cementu i wapna; os. Czyżew, gm. Dmochy Glinki.
- Stefan Tkaczuk – sklep spożywczy ze sprzedażą wędlin; wieś Kańkowo, gm. Orło.
- Juljan Więcek – drobny handel towarami kolonjalnemi i spożywczemi; wieś Zalas, gm. Łyse.
- Joel Burak – handel mięsem; Kolno.
- Zygmunt Kupniewski – sklep kolonjalno-spożywczy; Łomża, ul. Dworna 14.
- Moszk Kiwajko – handel zbożem; Stawiski.
- Szmul Panicz – drobna sprzedaż towarów kolonjlano-galanteryjnych i herbaciarnia (egz. od 1901 r.); Kolno, Rynek 43.
- Lejba Młynarzewicz – sprzedaż pieczywa; Nowogród.
- Ick Aron Żwawy – handel zbożem, mąką i ziemiopłodami (egz. od 1882 r.); Kolno, ul. Łomżyńska.
- Berek Morus – sprzedaż mięsa; Stawiski.
- Stanisław Ciszkowski – sklep spożywczy ze sprzedażą wędlin; Wąsewo, gm. Komorowo.